De adviesraad vindt het zeer positief dat gebruikers en/of hun vertegenwoordigers gesprekspartners zijn in deze beeldvormende vergadering. We adviseren op voorhand al om die betrokkenheid ook bij de uitwerking van oplossingsrichtingen door te zetten.

Ook nu nog krijgen we van zowel gebruikers als bijv. wijk- en buurtcentra en kerken, signalen dat er problemen zijn met het vervoer van de Drechthopper:

- Te lang na de afgesproken ophaaltijd vertrekken waardoor men te laat op de afspraak komt, N.B. dit komt ook voor bij de prioriteitsritten
- Lange wachttijd bij retourritten vanuit een ziekenhuis, meerdere signalen dat men 1,5 a 2 uur moet wachten nadat men heeft gebeld
- Te laat worden opgehaald bij vooraf geplande retourritten
- Lang in een bus zitten
- Chauffeurs en centrale staan onder druk, dit uit zich soms in onvriendelijkheid/kortaf zijn tegen gebruikers van de Drechthopper

De signalen die we ontvangen over jeugdhulp- en leerlingenvervoer heeft Hans net benoemd.

Bij het vinden van oplossingen hebben we op inhoud en proces op voorhand een aantal aandachtspunten:

1. Bij het verdelen van schaarste moet worden voorkomen dat inwoners die gebruik maken van vraagafhankelijk WMO-vervoer altijd achter in de rij moeten aansluiten. Voor hen is de Drechthopper vaak de enige mogelijkheid om zelfstandig te participeren en deel te nemen aan het leven van alle dag. Het 24-uur van te voren een rit moeten bestellen is voor een deel van deze groep wellicht al een obstakel, omdat zij door ziekte en/of gebrek niet zo ver vooruit kunnen kijken. Het verdient aanbeveling om na te gaan in hoeverre dit inderdaad speelt.
2. Uitgangspunt bij jeugdhulp- en leerlingenvervoer moet zijn dat de reistijd van de jeugdige zo beperkt mogelijk is. Voor hen is het reizen een verlenging van hun schooldag en vaak, door het reizen met meerdere jeugdigen, intensief en dus vermoeiend.
3. Uitkijken voor een technocratische benadering bij het vinden van oplossingen waardoor de oplossing alleen een oplossing is op papier.

Kansen:

1. Met het uitgangspunt dat mensen zoveel als mogelijk zelfstandig reizen kan niemand het oneens zijn. Of dit onverkort al geldt voor alle kinderen vanaf 9 jaar is een vraag waarop het antwoord mede wordt bepaalt door de reden waarom het kind gebruik moet maken van doelgroepenvervoer en zijn/haar mogelijkheden het zelfstandig reizen aan te leren.
   Er zijn wel ondersteunende diensten die een jeugdige, maar ook een volwassene, hierbij kunnen helpen, waarbij een maatje wordt gekoppeld aan een deelnemer en die stapsgewijs helpt zelfstandig zijn/haar weg te vinden. We raden u aan om deze mogelijkheden te verkennen.
2. Kijken naar uitbreiding van de inzetbaarheid van de Wijkhopper voor de korter afstanden, ook tussen aanpalende wijken. Dit kan mede helpen om de ritduur voor gebruikers te beperken en speelt de Drechthopper vrij voor langere afstanden.
3. Betrek ouders en gebruikers bij de verdere uitwerking van oplossingsrichtingen en toets ideeën in de praktijk voordat er besluiten worden genomen. Ook de adviesraad WMO & Jeugd denkt hierin graag mee.